

Eens ontslagen en tot de vaststelling gekomen dat het om een immense loonzwendel ging, sprak het vanzelf dat Berden en zijn familieleden niet bij de pakken zouden blijven zitten.

Het gevecht tegen de wijwaterkaai

In eerste instantie kwam het er voor **Mevrouw Berden** en haar zoon op aan via de 'gewone' kanalen te onderhandelen met de leden van de St. Jozefskerkraad. Drie jaar lang werd dit uitgeprobeerd, vruchteloos echter. Heeft het woord 'christelijk' binnen de St. Jozefsparochie enkel een ceremoniële betekenis? Berden moest buiten de kerk blijven, de achterstallige lonen wou men niet terugbetalen.

VERJAARD OF NIET?

Na die periode van drie jaar besloten moeten en zoon dan maar de zaak aan de grote klok te hangen en dat dan via Martin Dejonghes BRT 2-radioprogramma 'Service-telefoon'. Meteen kwamen een ganse reeks steunende reacties binnen ten huize van Berden.

Er werd ook een advocatenduo onder de arm genomen en dat leerde al gauw dat het argument van de St. Jozefskerkraad m.b.t. de onderbetaling van Berden helemaal geen steek hield. Er werd gesteld dat die feiten hoedanook verjaard waren. "Dat is niet zo", zegt **Jean-François Berden**, zoon van de meester-organist, "Men stelt een a te duidelijke continuïteit vast in het misdrijf". Daardoor is de term 'verjaring' hier helemaal niet van toepassing.

In zijn besluiten verwijst de advocaat van Berden trouwens naar enkele arresten voor identieke gevallen waardoor de verjaring werd uitgeschakeld.

Ook andere persorganen begonnen zich medio '85 voor de zaak te interesseren. Dit, met het weekblad 'Humo' op kop. In deze periode waren er ook de contacten met het Bisdom van Brugge en het Artsbisdom van Mechelen. Kardinaal **Danneels** wast z'n handen in onschuld en verklaarde zich onbevoegd. Monseigneur Van Ghelue meldt, bij monde van Mgr. **De Poortere** (Vikaris-Generaal), "dat hij het niet meer ziet zitten".

In een brief aan een dame die reageerde na de bewuste uitzending van 'Service-telefoon' -toevallig (?) familie van kardinaal **Danneels**- maant diezelfde De Poortere Berden dan weer aan zijn achterstallen via gerechtelijke weg te recupereren. Op een brief aan **dhr. Scott** uit Devon (Groot-Brittannië), lid van de British Organ Society en internationaal uitwisselaar van groot cultureel talent, antwoordde het Oostends stadsbestuur lakoniek dat de zaak Berden/kerkfabriek een puur kerkelijke aangelegenheid is en dat zijn niet bevoegd is tussenbeide te komen.

Getekend: **Fernand Bourgois**, CVP-schepen.

Nochtans zou Bourgois als bevoegd schepen beter dan wie ook moeten weten dat de Stad jaarlijks 14 miljoen fr. toelagen toestopt aan de Oostendse kerkfabrieken en dat dit één van de rekords is in Vlaanderen.

"L'AFFAIRE B."

Hoezeer de vooraanstaanden der parochia-nen echter met de bibber zaten voor klachten via Service-Telefoon en publikaties in de pers mocht al gauw blijken. Elders op deze bladzijde publiceren we een kopie van een brief die later aan Jozef Berden ter ondertekening werd voorgelegd. De brief werd opgesteld door **Willy Deswaef** kerkraad-voorzitter. In de brief wordt onomwonden de liefde van Jozef Berden voor zijn instrument als chantage-middel uitgespeeld om te voorkomen dat het tot een proces zou komen. Daarnaast wordt van de familie Berden geëist dat die van elke verdere stappen naar de pers toe zou afzien. De teneur gaat eenvoudigweg in de richting van *alles-in-de-dooftop-en-Berden-krijgt-z'n-orgel-terug*. Echt walgelijk wordt het al in paragraaf 2a. waarin Deswaef stelt dat elke overtreding op de 'afpraak' het de St. Jozefskerkraad opnieuw mogelijk maakt Berden-toegang tot het doksaal te

ontzeggen.

De brief werd, zoals U kunt zien, erg omzichtig opgesteld. Het gaat om 'L'AFFAIRE B.' en de brief is -zoals we die op de redactie kregen- niet ondertekend. Uiteraard niet door dhr. Berden, door pastoor Michiels evenmin.

Opvallend is natuurlijk het gebruik van de Franse taal. Deswaef zou moeite hebben met het Nederlands - ekskuzeer het Vlaams. Hoe de geel-zwarte furie binnen de kerkraad daar tegenaan kijkt is niet geweten.

Maar eigenlijk draagt deze brief niet enkel de arrogantie zelve in zich, ze is vooral typerend voor de sfeer waar de St. Jozefskerkfabriek de zaken afhandelt. Bovenal dient elk negatief gerucht aangaande de 'eigen zuil' uit de belangstelling worden gehouden -chantage is blijkbaar ook een toegelaten middel- en daarnaast zit men kennelijk met de angst voor een gerechtelijke uitspraak i.v.m. het permanent onderbetalen van Berden. De begroting van de St. Jozefskerkfabriek zou wel eens ernstig uit z'n evenwicht kunnen raken. Wie zal dan voor deze loonzwendel opdraaien? De Oostendse gemeenschap? En wie zal op het beklagdenbankje zitten? Anderzijds dient er wel rekening mee gehouden dat in de St. Jozefskerkraad ene **G. Blanckaert** zetelt, vrederechter en dus uitstekend geplaatst om in Brugge de zaak enigszins te manipuleren. Terzake doen ook al heel wat geruchten de ronde.

Naar verluidt wordt nu trouwens al met benepen hartjes uitgekeken naar de dag waarop de zaak Berden/St. Jozefskerkfabriek voorkomt op de 3de Kamer van de Arbeidsrechtbank. Sterker, achter de schermen wordt het dagen van een kerkfabriek als een serieuze rel gezien en wordt al her en der druk uitgeoefend opdat de Christelijke zuil aan het langste eind zou trekken.

Pepijn

AFFAIRE B.

L'écrit exigé est superflu et inutile.

1) Cet écrit semble être exigé à titre de punition et de capitulation (c'est dans cela qu'il sera vécu par B.), non pas dans un esprit de réconciliation.

2) Nous tenons déjà, en fait, toutes les garanties nécessaires en main :

a) à la première séance (y compris la reprise du procès) nous pourrions lui interdire à nouveau l'accès aux orgues

b) puisque la plainte est classée sans suite nous n'avons plus aucune appréhension réelle sur le résultat du procès en cours.

3) Il est préférable que le procès (que B. n'aura plus intérêt à poursuivre) se termine à cet égard, sans qu'une des parties doive perdre la face. La réconciliation des cœurs s'y trouvera facilitée.

4) Il est vraisemblable que B. ne voudra pas signer l'écrit exigé. Dans ce cas le litige aura des retombées plus graves qu'avant: la rupture sera, en plus, définitive.

5) B. a déjà fait une démarche appréciable pour rentrer dans les quatre points d'antan (il reste à lire en dessous). Par cette démarche il a voulu rétablir la relation. Il nous appartient à faire un geste en réponse.

6) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pourra faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

Nous avons toujours dit à B. qu'il ne pouvait se faire justice lui-même par voie de fait (comme dans le passé), mais que, par contre, il pouvait introduire et poursuivre sa réclamation en justice (ce que nous lui refusons).

7) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

8) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

9) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

10) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

11) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

12) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

13) Nous avons toujours dit (ou laissé dire) à B. que le procès ne pouvait faire obstacle à la réconciliation (sans nous avoir exprimé vouloir sans condition préalable).

B. moet afzien van het ingespannen proces en daarbij is het (par. 3) aangewezen dat het 'sterft op de rol', zodat

geen van beide partijen er het gezicht bij verliest. Dat het wel degelijk om de meest platvloerse vorm van chantage gaat, blijkt uit par. 8, waar de nadruk

nog maar eens komt te liggen op het belang van het kerkorgel voor Jozef Berden.

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."

En onmiddellijk daarna (par. 9): "... dat B. kan terugkeren naar de Kerk volgens de Christelijke waarden."